

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie pomocy publicznej udzielanej niektórym przedsiębiorcom na realizację nowych inwestycji, wydawany jest na podstawie upoważnienia zawartego w art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1752).

Potrzeba zmiany przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 2018 r. w sprawie pomocy publicznej udzielanej niektórym przedsiębiorcom na realizację nowych inwestycji (Dz. U. poz.1713), zwanego dalej „rozporządzeniem z 2018 r.”, wynika z szeregu czynników.

Po pierwsze, w związku ze światową pandemią wirusa SARS-CoV-2 i wywoływanej przez niego choroby COVID-19, której efektem jest ogólnoświatowy kryzys gospodarczy, zachodzi konieczność rozszerzenia instrumentów prawnych pobudzających działalność inwestycyjną przedsiębiorców. Z raportu SpotData z października 2020 r. pn. „Wpływ kryzysu związanego z epidemią COVID-19 na polski eksport” wynika, że rekomenduje się zarówno przyciąganie do Polski w krótkiej i średniej perspektywie producentów europejskich i światowych, jak i zachęcanie polskich przedsiębiorców do inwestowania na terenie kraju. Inwestycje prywatne mają być istotnym bodźcem w celu pobudzenia gospodarek dotkniętych skutkami pandemii. W ślad za rekomendacją odnoszącą się do wypracowywania nowych instrumentów wsparcia, należy także rozszerzyć istniejący już zakres wsparcia dla przedsiębiorców podejmujących nowe inwestycje. Z tego punktu widzenia istotne jest także zastosowanie punktowych instrumentów wsparcia nakierowanych na utrzymanie potencjału produkcyjnego w branżach, które nie są objęte wyłączeniem ze wsparcia w ramach pomocy regionalnej. Obniżenie wybranych progów minimalnych kosztów kwalifikowanych stanowi także odpowiedź na analizę Głównego Urzędu Statystycznego, który w raporcie z września 2020 r. pn. „Wpływ pandemii COVID-19 na koniunkturę gospodarczą – oceny i oczekiwania (dane szczegółowe)” stwierdził, że we wszystkich sektorach gospodarki mamy do czynienia z deklarowanym spadkiem poziomu inwestycji w 2020 r. w odniesieniu do inwestycji zrealizowanych w 2019 r. Ponadto, wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia jest tym bardziej istotne, że wprowadzone mechanizmy wsparcia w ramach, tzw. tarczy antykryzysowej mają charakter

doraźnej interwencji i orientują się na utrzymanie płynności finansowej przedsiębiorców, nie wpływając na średnio- i długookresową politykę inwestycyjną.

Po drugie, celem regulacji jest wprowadzenie zmian o charakterze doprecyzowującym, wynikających z wątpliwości zgłaszanych przez przedsiębiorców stosujących przepisy tego rozporządzenia.

Po trzecie, zamiarem wnioskodawcy jest zwiększenie dostępu do wsparcia w przypadku reinwestycji, tj. inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne związanych ze zwiększeniem zdolności produkcyjnej istniejącego zakładu, dywersyfikacją produkcji zakładu poprzez wprowadzenie produktów uprzednio nieprodukowanych w zakładzie lub zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego istniejącego zakładu.

Projekt wprowadza następujące zmiany do rozporządzenia z 2018 r.:

1. Zgodnie z obecnym brzmieniem § 2 ust. 2 pkt 2 decyzji o wsparciu nie udziela się na działalność prowadzoną na terenie województwa mazowieckiego przez dużego przedsiębiorcę w rozumieniu art. 2 pkt 24 rozporządzenia 651/2014, wchodzącą w zakres tej samej klasy działalności, określonej zgodnie z przepisami wydanymi w odniesieniu do klasyfikacji działalności na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 997, 1000, 1629 i 1669), co działalność prowadzona przez tego przedsiębiorcę na terenie tego województwa. Projektowany przepis zakłada zmianę ww. przepisu w ten sposób, że decyzja o wsparciu nie byłaby udzielana na działalność prowadzoną na terenie województwa mazowieckiego przez dużego przedsiębiorcę, wchodzącą w zakres tej samej klasy działalności, określonej zgodnie z przepisami wydanymi w odniesieniu do klasyfikacji działalności, co działalność prowadzona przez tego przedsiębiorcę w zakładzie, którego dotyczy inwestycja. Wprowadzany przepis ma na celu zachęcenie dużych przedsiębiorców do dalszego rozwijania przedsiębiorstwa poprzez podejmowanie aktywności wychodzącej poza zakres dotychczas prowadzonej działalności gospodarczej.
2. Zmiany w § 4 polegają na doprecyzowaniu przepisów regulujących kryteria ilościowe, które przedsiębiorca jest obowiązany spełnić oraz dodaniu nowych rozwiązań zachęcających przedsiębiorców do dalszego rozwoju swojej działalności.

Projekt przewiduje, że w przypadku realizacji inwestycji w mieście średnim tracącym funkcje społeczno-gospodarcze oraz w gminach graniczących z takim miastem, a także gminie graniczącej z gminą, w której położone jest miasto średnie, minimalne kryterium

ilościowe, czyli wymagane od przedsiębiorcy nakłady inwestycyjne, wynoszą 10 mln zł, niezależnie od przeciętnej stopy bezrobocia w powiecie, w którym to miasto się znajduje. Tym samym rozszerzy się liczba lokalizacji (gmin) objętych wsparciem, w których wystarczy, że przedsiębiorca zobowiąże się do poniesienia kosztów kwalifikowanych inwestycji w wysokości co najmniej 10 mln zł (ewentualnie odpowiednio pomniejszonych zgodnie z § 4 rozporządzenia). Wejście w życie projektowanego zapisu oraz rozszerzenie listy miast średnich do 139 (zob. pkt 8 poniżej) pozwoli na rozwinięcie premiovanych terenów, na których istotne jest kontynuowanie wdrażania preferencyjnej polityki inwestycyjnej. Ponadto zmiana ta pozwoli na zniwelowanie różnic na poziomie lokalnym w odniesieniu do poszczególnych gmin, które pomimo bliskiego sąsiedztwa, cechowały się zgoła odmiennymi warunkami brzegowymi do inwestowania.

Ponadto w § 4 ust. 4 doprecyzowuje się, że koszty kwalifikowane nowej inwestycji, które jest obowiązany ponieść przedsiębiorca obniża się o 95% na działalność prowadzoną przez dużych i średnich przedsiębiorców w przypadku nowej inwestycji z zakresu usług określonych w § 4 ust. 4 pkt 1, przy czym przedsiębiorca ma prawo obniżenia kosztów kwalifikowanych, jeżeli przedmiotem decyzji o wsparciu jest wyłącznie usługa lub usługi określone w powyższym punkcie.

Projekt przewiduje także wykreślenie z § 4 ust. 4 badań naukowych i prac rozwojowych, określonych w dziale 72 PKWiU oraz działalności badawczo-rozwojowej odpowiednio w rozumieniu art. 5a pkt 38 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, 1540, 1552, 1629, 1669 i 1693) oraz art. 4a pkt 26 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036, 1162, 1291, 1629, 1669 i 1693), jako działalności uprawniających do obniżki o 95% wymaganych kosztów kwalifikowanych. Wykreślenie tego rodzaju działalności jest zasadne z tego względu, że w ramach Sekcji 4 Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 funkcjonuje specyficzna pomoc na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną. Ponadto, krajowe przepisy od 2016 r. umożliwiają przedsiębiorcom prowadzącym działalność badawczo-rozwojową skorzystanie z ulgi B+R, przy czym podatnikowi, który w roku podatkowym korzysta ze zwolnienia podatkowego na podstawie ustawy o wspieraniu nowych inwestycji, prawo do odliczenia przysługuje jedynie w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych, które nie są przez podatnika uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego z podatku na podstawie

tych przepisów. Niemniej jednak, dostrzegając wartość dodaną działalności B+R w ramach Polskiej Strefy Inwestycji, w dalszym ciągu przedsiębiorcy będą mogli w ramach kryterium zrównoważonego rozwoju gospodarczego uzyskać 1 pkt z tytułu prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej, gdzie (i) 1% kosztów działalności ponoszonych przez przedsiębiorcę w danym roku podatkowym stanowią koszty działalności badawczo-rozwojowej odpowiednio w rozumieniu art. 5a pkt 38 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 4a pkt 26 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych lub zakupu usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług, lub (ii) zatrudnienie w ramach nowej inwestycji pracowników prowadzących prace rozwojowe odpowiednio w rozumieniu art. 5a pkt 40 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 4a pkt 28 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych wyniesie 2% ekwiwalentu czasu pracy wszystkich zatrudnionych pracowników.

Ponadto, w ust. 4 precyzyjniej określono zasady obniżania kryteriów ilościowych, w zależności od kategorii przedsiębiorcy oraz zakresu inwestycji. W § 4 ust. 4 pkt 1 wprost wskazano, że obniżenie o 95% minimalnych kosztów kwalifikowanych w przypadku inwestycji z zakresu nowoczesnych usług dla biznesu, przysługuje średnim i dużym przedsiębiorcom. W przypadku mikroprzedsiębiorców, niezależnie od sektora, w którym inwestycja będzie realizowana, przysługuje redukcja minimalnych kosztów kwalifikowanych o 98%. W przypadku małych przedsiębiorców, niezależnie od sektora, w którym inwestycja będzie realizowana, przysługuje redukcja minimalnych kosztów kwalifikowanych o 95%. W przypadku inwestycji średnich przedsiębiorców innych niż z zakresu nowoczesnych usług dla biznesu określonych w § 4 ust. 4 pkt 1, średnim przedsiębiorcom przysługuje redukcja minimalnych kosztów kwalifikowanych o 90%.

Ponadto, w § 4 ust. 4 dodaje się pkt 3 określający dodatkowe obniżenie minimalnych kosztów kwalifikowanych nowej inwestycji dla inwestycji innych niż założenie nowego zakładu. W ocenie projektodawcy zasadne jest wspieranie dalszego rozwoju utworzonych już zakładów. W przypadku tzw. reinwestycji nie jest zasadne wymaganie od przedsiębiorcy ponoszenia takich samych nakładów, jak w przypadku utworzenia nowego zakładu, które są znacznie wyższe. Wobec tego w projekcie rozporządzenia zawarto przepis zakładający, że w przypadku inwestycji lub działalności, o których mowa w § 4

ust. 4 pkt 1-4, podstawę do obniżenia kosztów kwalifikowanych nowej inwestycji stanowią koszty w wysokości określonej zgodnie z ww. pkt 1-4 odnoszącymi się do wielkości danego przedsiębiorcy, bądź działalności dużych i średnich przedsiębiorców z zakresu określonych usług.

W związku z powyższym zgodnie z proponowanymi zmianami w przypadku reinwestycji dokonywanej przez średniego przedsiębiorcę w zakresie innych działalności niż wymienione w § 4 ust. 4 pkt 1, wysokość kosztów kwalifikowanych określona w § 4 ust. 2 rozporządzenia będzie obniżana najpierw o 90%, a następnie o 50%.

W przypadku reinwestycji dokonywanej przez dużego lub średniego przedsiębiorcę dotyczącej nowoczesnych usług dla biznesu określonych w § 4 ust. 4 pkt 1, wysokość kosztów kwalifikowanych określona w § 4 ust. 2 rozporządzenia z 2018 r. będzie obniżana najpierw o 95%, a następnie o 50%.

W przypadku reinwestycji dokonywanej przez dużego przedsiębiorcę w zakresie innych działalności niż wymienione w § 4 ust. 4 pkt 1 wysokość kosztów kwalifikowanych określona w § 4 ust. 2 rozporządzenia obniżana będzie o 50%.

Przepisy regulujące redukcję wymaganych kryteriów ilościowych (nakładów inwestycyjnych) o 50% w przypadku dokonania reinwestycji przez dużego lub średniego przedsiębiorcę oraz o 90% na działalność prowadzoną przez średniego przedsiębiorcę będą obowiązywały przez okres trzech lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia. Po upływie tego okresu, zgodnie z § 2 ust. 2 niniejszego projektu, zostaną przywrócone przepisy wcześniejsze, tj. zmieniane obecnie niniejszym rozporządzeniem. Wobec tego ponownie średnim przedsiębiorcom będzie przysługiwało obniżenie kosztów kwalifikowanych nowej inwestycji o 80% i nie będzie już w mocy przepis zakładający redukcję wymaganych kosztów kwalifikowanych o 50% w przypadku dokonania reinwestycji przez dużego lub średniego przedsiębiorcę. Czasowe obniżenie wymaganych kryteriów ilościowych (nakładów inwestycyjnych) uzasadnione jest obecną sytuacją społeczno-gospodarczą spowodowaną pandemią COVID-19, charakteryzującą się spadkiem liczby inwestycji w związku z wprowadzeniem w Polsce oraz innych krajach ograniczeń i zakazów w prowadzeniu działalności gospodarczej oraz w przemieszczaniu się ludności.

3. Zmiany w § 5 oraz w § 9 w ust. 2 w pkt 2 mają na celu dostosowanie przepisów zmienianego rozporządzenia do przepisów Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014

z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 w odniesieniu do pomocy regionalnej udzielonej w oparciu o dwuletnie koszty pracy.

4. W § 5 ust. 1 pkt 1 wyraz „lub” planuje się zastąpić wyrazem „albo”, co ma na celu zniesienie braku jednolitości w rozporządzeniu, gdzie jeden przepis odnosi się do kosztów nowej inwestycji lub zatrudnienia określonej liczby pracowników, a inny przepis odnosi się do kosztów nowej inwestycji albo dwuletnich kosztów pracy nowo zatrudnionych pracowników (§ 5 ust. 7).
5. Celem zmiany wprowadzonej w § 5 w ust. 2, jest doprecyzowanie, że sumowanie maksymalnych dopuszczalnych wielkości pomocy, wynikających z więcej niż jednej decyzji o wsparciu, nie dotyczy sytuacji, gdy kolejna decyzja została wydana na inwestycję uznawaną za część wcześniej rozpoczętej nowej inwestycji, zgodnie z § 6 ust. 6.
6. W § 5, § 8, § 9, oraz w § 10 wprowadza się drobne korekty o charakterze doprecyzującym dotyczące ujednolicenia stosowanej terminologii.
7. Zmiana w § 8 ust. 7 rozporządzenia z 2018 r. wynika z chęci odejścia ustawodawcy od utrzymywania w decyzjach o wsparciu dwóch kwot kosztów kwalifikowanych – minimalnych, określanych na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia z 2018 r., oraz maksymalnych, stanowiących 130% minimalnej kwoty. Wdrożenie mechanizmu, w którym stosowana będzie jedna kwota, pozwoli na jednoznaczne określenie kwoty pomocy publicznej wynikającej z realizacji projektu objętego decyzją o wsparciu i jej pełniejsze monitorowanie przez właściwe urzędy skarbowe.
8. Zmiana w § 10 w ust. 2 sprowadza się do zastąpienia jednostek wpływających na wzrost stopy bazowej z punktów procentowych na punkty bazowe. Zgodnie z obecnym brzmieniem ww. przepisu do dyskontowania otrzymanej pomocy i kosztów kwalifikowanych nowej inwestycji stosuje się, określone dla Rzeczypospolitej Polskiej przez Komisję Europejską, stopy bazowe powiększone o 100 punktów procentowych obowiązujące w dniu wydania decyzji o wsparciu. Niemniej jednak stosowanie stopy referencyjnej jako stopy dyskontowej oznacza, że do stopy bazowej należy dodać marżę 100 punktów bazowych.

Dnia 19 stycznia 2008 r. Komisja opublikowała w Dzienniku Urzędowym komunikat w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz.U. C 14

z 19.1.2008, s. 6.). Metoda ta weszła w życie z dniem 1 lipca 2008 r. Zgodnie z tą metodą Komisja poinformowała stronę polską, że nowa stopa bazowa obowiązująca w Polsce przy obliczaniu stopy referencyjnej i dyskontowej wynosi: 0,19 % od 1 lutego 2021 r.

9. Wspieranie inwestycji w samych miastach średnich tracących funkcje społeczno-gospodarcze oraz w okolicznych lokalizacjach jest szczególnie ważnym kierunkiem rozwojowym gospodarki polskiej. W latach 2019-2021 w ramach PSI przedsiębiorcy lokujący swoje inwestycje na tych obszarach uzyskali 196 decyzji o wsparciu (ponad 25% łącznej liczby decyzji), co przekłada się na deklarowaną wartość inwestycji na poziomie 7 231 mln zł oraz utworzenie 3 120 nowych miejsc pracy (stan na koniec lutego 2021 r.). Przeprowadzone analizy potwierdzają zatem słuszność i istotność wsparcia na tego typu terenach zarówno na poziomie krajowym, jak i przede wszystkim lokalnym. W związku z tym w załączniku nr 1 w tabeli nr 3 zmieniona zostaje lista miast średnich tracących funkcje społeczno-gospodarcze, w związku z jej aktualizacją dokonaną na potrzeby Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Liczba miast na tej liście ulegnie zwiększeniu ze 122 do 139 poprzez dopisanie następujących miast: Głogów, m. Legnica, Świdnica, Świecie, Lubartów, Łuków, Łask, Opoczno, Lębork, Chojnice, m. Piekary Śląskie, m. Siemianowice Śląskie, Zawiercie, Ostróda, Iława, Chodzież, Stargard. Rozszerzenie listy, będące przedmiotem aktualizacji, wynika ze zmian z raportu PAN stanowiącego załącznik do SOR i jest wdrażane w celu ujednoczenia polityki inwestycyjnej z innymi politykami sektorowymi wprowadzonymi przez tę Strategię.

Zmiany załącznika nr 1 obejmują także modyfikację kryteriów jakościowych. Jedną z nich dotyczy kryterium zrównoważonego rozwoju gospodarczego i sposobu spełnienia tego kryterium poprzez inwestycję w projekty wspierające branże zgodne z aktualną polityką rozwojową kraju, w których Rzeczpospolita Polska może uzyskać przewagę konkurencyjną, obejmujące inwestycję w ramach sektorów strategicznych zgodnych ze Strategią na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (SOR) i polegają na wyłączeniu inwestycji w ramach łańcucha dostaw strategicznych zgodnych z SOR oraz zamianie słowa „oraz” na słowo „lub” tak, aby decyzje o wsparciu mogły być wydawane na projekty wpisujące się albo w branże strategiczne albo w inteligentne specjalizacje województw. Zmiany w tym zakresie mają na celu rozszerzenie wspieranych branż. Od przedsiębiorcy nie będzie już wymagane, aby nowa inwestycja wpisywała się zarówno w sektory strategiczne zgodne z SOR, jak i inteligentną specjalizację województwa, w którym realizowana będzie nowa inwestycja. Powyższa regulacja nie wyłącza oczywiście

obowiązywania przepisów prawa unijnego i nie oznacza także możliwości wspierania działalności wyłączonych z pomocy regionalnej.

Ponadto, w kryterium zrównoważonego rozwoju gospodarczego dotyczącego inwestycji w ramach sektorów strategicznych doprecyzowano kody PKWiU, poprzez usunięcie tych kodów, które zgodnie z właściwymi przepisami rozporządzenia KE nr 651/2014, mogą dotyczyć przedmiotu działalności gospodarczej lub sektora wyłączonego z możliwości udzielenia regionalnej pomocy inwestycyjnej.

Dodatkowo doprecyzowuje się, że sposobem weryfikacji tego sposobu spełnienia kryterium zrównoważonego rozwoju gospodarczego będzie oświadczenie przedsiębiorcy złożone we wniosku o wydanie decyzji o wsparciu dotyczące przedmiotu działalności prowadzonej w ramach nowej inwestycji w okresie utrzymania inwestycji (ze wskazaniem klasyfikacji PKWiU). Tym samym zarówno sposób spełnienia kryterium zrównoważonego rozwoju gospodarczego poprzez posiadanie statusu MŚP, jak i sposób spełnienia kryterium zrównoważonego rozwoju społecznego poprzez lokalizację inwestycji na określonych obszarach będą odnosić się do stanu na dzień złożenia wniosku o wydanie decyzji o wsparciu. Pozostałe sposoby spełnienia obu ww. kryteriów będą odnosić się do okresu utrzymania inwestycji.

Kolejna zmiana w zakresie kryteriów jakościowych dotyczy kryterium zrównoważonego rozwoju społecznego, które miałyby być spełnione poprzez zlokalizowanie inwestycji na jednym z określonych obszarów. W stosunku do obecnego brzmienia sposobu spełnienia tego kryterium, w ślad za projektowanym utworzeniem ust. 3a w § 4, premiowane byłoby zlokalizowanie inwestycji w (i) w mieście średnim tracącym funkcje społeczno-gospodarcze wymienionym w tabeli nr 3 w załączniku nr 1 do rozporządzenia, lub, (ii) w gminie, na terenie której położone jest miasto, o którym mowa w pkt 1, lub (iii) w gminie graniczącej z gminą, o której mowa w pkt 2, lub (iv) na obszarze powiatów lub miast na prawach powiatu, w których stopa bezrobocia wynosi co najmniej 160% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju, z wyłączeniem miast, w których zlokalizowana jest siedziba wojewody lub sejmiku województwa.

10. W załączniku nr 2 zmieniany jest wzór wniosku o wydanie decyzji o wsparciu. W pierwszej kolejności zmiana ta podyktowana jest modyfikacją definicji nowej inwestycji, wprowadzoną ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku

z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. poz. 1086), zawartej w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji. W art. 2 pkt 1 ww. ustawy słowo „przedsiębiorstwo” zostało zamienione na słowo „zakład”. Zmiana wzoru wniosku o wydanie decyzji ma zatem w tym zakresie charakter dostosowujący.

Zgodnie z nowym wzorem wniosku przedsiębiorca ubiegający się o wsparcie będzie zobowiązany do wskazania kraju pochodzenia jego kapitału oraz wyszczególnienia branży wiodącej i pozostałej działalności zgodnej z PKWiU w ramach decyzji o wsparciu, co pozwoli organom na dokonywanie dokładniejszych analiz funkcjonowania instrumentu. Z kolei monitorowanie udzielanej pomocy publicznej będzie miało pełniejszy wymiar dzięki informacjom wskazanym we wniosku o właściwym dla przedsiębiorcy urządzie skarbowym oraz pomocy publicznej z innych źródeł na te same koszty kwalifikowane lub pomocy (*de minimis* lub innej pomocy publicznej) na inne inwestycje realizowane przez siebie lub innego przedsiębiorcę należącego do tej samej grupy kapitałowej w ciągu ostatnich 3 lat w tym samym podregionie (NUTS 3), w którym będzie zlokalizowana nowa inwestycja, której dotyczy wniosek.

11. Z uwagi na to, że projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej, nie podlega regulacji określonej uchwałą nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M. P. poz. 205).

Projekt nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).